

DIUMENGE VII DE DURANT L'ANY (B)

LECTURA PRIMERA (Is 43:18-19, 21-22. 24c-25)

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva lloança.

No és que tu, Jacob, m'hagis invocat, no és que tu, Israel, t'hagis molestat per servir-me. El que has fet, és obligar-me a suportar els teus pecats, molestar-me amb les teves culpes. Però jo, sóc el qui esborro les teves faltes per amor de mi mateix, i no em recordaré mai més dels teus pecats.»

SALM RESPONSORIAL (40:2-3, 4-5, 13-14 (R.: 5b))

Feliç el qui s'interessa pel pobre desvalgut;
en temps difícils, el Senyor el salvarà.
El guardarà i el farà viure feliç a la terra,
no el deixarà a mercè dels enemics.

R. *He pecat contra vós, salveu-me la vida.*

El Senyor el sostindrà en el dolor,
fins a treure'l del llit on jeia malalt.
Jo clamo: «Senyor, compadiu-vos de mi.
he pecat contra vós, salveu-me la vida.» R.

Però a mi, em conserveu sense culpa
i em mantindreu per sempre davant vostre.
Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel.
des de sempre i per sempre. Amén, amén. R.

LECTURA SEGONA (2C 1:18-22)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, Déu sap que no menteixo; la nostra paraula quan ens adrecem a vosaltres, no és ara sí, ara no, perquè Jesucrist, el Fill de Déu, que ha estat predicat entre vosaltres pel nostre ministeri —meu, de Silvà i de Timoteu—, no ha estat mai ara sí, ara no. En ell hem sentit un sí ben clar, perquè totes les promeses de Déu en ell s'han convertit en un sí. Per això, quan nosaltres donem glòria de Déu, diem: «Amen», que vol dir «sí», per Jesucrist. I el qui referma i ens ha ungit en Crist, juntament amb vosaltres és Déu. Ell mateix ens ha marcat amb el seu senyal i, com a penyora del que vindrà, ha posat en els nostres cors el do del seu Esperit.

EVANGELI (Mc 2:1-12)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

Al cap d'uns dies, Jesús tornà a Cafarnaüm. La gent sentí dir que era a casa, i n'hi anaren tants que no cabien ni davant l'entrada. Jesús els predicava. Mentrestant, vingueren uns homes a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veient que amb tanta gent no podien portar-lo dintre, aixecaren el terrat sobre l'indret on era Jesús i, un cop obert el sostre, baixaren la llitera. Jesús en veure aquella fe, digué al paralític: «Fill, els teus pecats et queden perdonats.» Uns mestres de la Llei que eren allà asseguts pensaven dintre seu: «Com pot dir això aquest home? Això és blasfem. És que algú, fora de Déu, pot perdonar pecats?» A l'instant Jesús conegué dintre seu que pensaven això i els digué: «Per què penseu això dins vostre? Què és més fàcil, dir al paralític que els seus pecats li queden perdonats o dir-li que s'aixequi, es carregui la llitera i camini? Doncs ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra.» I tot seguit diu al paralític: «Aixeca't, carrega't la llitera i veste'n a casa.» Ell s'aixecà immediatament, es carregà la llitera i se n'anà en presència de tothom. Tots glorificaven Déu i no se'n sabien avenir. Deien: «No havíem vist mai res semblant.»